

भग्नप्रक्रमता यथा—

‘एवमुक्तो मन्त्रिमुख्यै रावणः प्रत्यभाषत ॥’

अत्र वचधातुना प्रक्रान्तं प्रतिवचनमपि तेनैव वक्तुमुचितम् । तेन ‘रावणः प्रत्यवोचत’ इति पाठो युक्तः । एवं च सति न कथितपदत्व-
दोषः । तस्योद्देश्यप्रतिनिर्देश्यव्यतिरिक्तविषयकत्वात् । ईह हि वचन-
प्रतिवचनयोरुद्देश्यप्रतिनिर्देशत्वम् । यथा—

‘उदेति सविता ताम्रस्ताम्र एवास्तमेति च ॥’

इत्यत्र हि यदि पदान्तरेण स एवार्थः प्रतिपाद्यते तदान्योऽर्थ-
इव प्रतिभासमानः प्रतीतिं स्थगयति ।

शाब्दबोधविलम्बनम्, उत्तरत्र तथापीत्यन्वयेन शाब्दबोधविलम्बनं दूषकतावीजम् ॥
भग्नप्रक्रमतेति । भग्नो विच्छिन्नः प्रक्रमः प्रस्तावो यस्य तत्त्वम् । प्रस्तावश्चात्रा-
काङ्क्षितप्रकारकोऽर्थः । यद्येन प्रकारेण प्राङ्निर्दिष्टं तस्य तत्प्रकारेणानुक्तिरेव भङ्गः ।
तथा च प्रत्युत्थिताकाङ्क्षविषयीकृतेन प्रकारेण पश्चादनुक्तिः क्रमभङ्ग इति फलितम् ।
एवमुक्त इति । अत्रैवमुक्तमिति साकाङ्क्षवाक्येनोत्थापिता प्रतिवचनस्याकाङ्क्षा,
सा च पूर्वोक्तशब्दविशिष्टमेव प्रतिवचनं विषयीकरोति । अत्र आकाङ्क्षिताया वचधा-
तुरूपप्रकृतेः प्रकारस्य भाषधातुनिर्देशाद्भङ्गः । तेनैव वक्तुमुचितमिति । तथा
सति प्रथमोत्थापिताकाङ्क्षापूरणं भवतीति भावः । ननु ‘प्रत्यवोचत’ इति पाठे कथि-
तपदत्वदोषप्रसङ्ग इत्यत आह—एवं च सतीति । एवं सतीत्यर्थः । तस्य
कथितपदत्वस्य । उद्देश्यप्रतिनिर्देश्यभावे तु कथितपदत्वं गुण एव । तदुक्तम्—‘प्र-
क्रमस्यान्यथाभावे स एव तु महान्गुणः’ इति । स एव कथितपदत्वदोष एव ॥
उद्देश्यप्रतिनिर्देश्यभावश्च त्रिविधः । एकविधेयार्थमुद्दिष्टस्य विधेयान्तरे प्रतिनिर्देश-
इत्येकः । यथा—उदेतीति । अत्रोदयकालीनताम्रत्वविधावुद्दिष्टस्य सवितुरस्तम-
यकालीनताम्रत्वविधावुद्देश्यतया प्रतिनिर्देशः । एकोद्देशेन विहितस्योद्देश्यान्तरे
विधेयतया प्रतिनिर्देश इत्यपरः । यथा—एवमुक्त इति । अत्र मन्त्रिमुख्योद्देशेन

१. उद्देश्येति । उद्देश्यः प्राक्प्रत्यायित एव प्रतिनिर्देश्यः पुनः प्रत्याख्यो यत्र तस्मात्
व्यतिरिक्तो विषयो यस्य तथा । पूर्वपरयोरेकरूपत्वप्रतिपत्तये यत्र प्राङ्निर्दिष्टस्यार्थस्य
तेन शब्देन तेन च रूपेण पुनर्निर्देश्यावश्यकत्वं तदतिरिक्तस्थले कथितपदत्वदोषः । इह
त्वमेदबोधनार्थं पुनश्चिह्नस्तर्कावहा । अयमेवार्थः ‘उदेति सविता—’ इति दृष्टान्तभूतो-
दाहरणेन विशदीकृतः । एतदुत्तरार्थं तु ‘संपत्तौ च विपत्तौ च महतामेकरूपता ॥’ इति ॥

२. पदान्तरेणेति । ‘रक्त एवास्तमेति च’ इत्याकारेण ॥

१. ‘—विषयत्वम्’ घ. २. ‘इह हि—’ इत्यादि: ‘—निर्देशत्वम् ।’ इत्यन्तः पाठो घ-पुस्तके नास्ति.
३. ‘हि’ घ-पुस्तके नास्ति.